

ЩОДО НАДАННЯ ДОПОМОГИ ПО ТИМЧАСОВІЙ НЕПРАЦЕЗДАТНОСТІ ОСОБАМ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ НА СЕЗОННИХ І ТИМЧАСОВИХ РОБОТАХ

Правові, фінансові та організаційні засади загальнообов'язкового державного соціального страхування, гарантії працюючих громадян щодо їх соціального захисту у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, вагітністю та пологами здійснюється відповідно до норм Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 23.09.1999 № 1105 (*далі* – Закон № 1105).

Безпосередньо, умови надання допомоги по тимчасовій непрацездатності та тривалість її виплати визначені статтею 22 Закону № 1105, частиною 1 якої зокрема передбачено, що допомога по тимчасовій непрацездатності надається застрахованій особі у формі матеріального забезпечення, яке повністю або частково компенсує втрату заробітної плати (доходу).

Відповідно до частини 2 статті 22 Закону № 1105 допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням, виплачується Фондом соціального страхування застрахованим особам починаючи з шостого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальною експертною комісією інвалідності (встановлення іншої групи, підтвердження раніше встановленої групи інвалідності) незалежно від звільнення застрахованої особи в період втрати працездатності, у порядку та розмірах, встановлених законодавством. Оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, здійснюється за рахунок коштів роботодавця у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

В той же час, згідно абзацу 4 частини 2 статті 22 Закону № 1105 визначено, що **застрахованим особам, які працюють на сезонних і тимчасових роботах, допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, надається не більш як за 75 календарних днів протягом календарного року.**

При цьому, перелік сезонних робіт і сезонних галузей робіт затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 28.03.1997 № 278 «Про затвердження Списку сезонних робіт і сезонних галузей».

Так, до сезонних галузей та робіт належать:

1. Лісова промисловість і лісове господарство:
 - добування живиці, барасу і ялинкової сірки;
 - заготівля пньового осмолу;
 - заготівля лика;
 - лісокультурні роботи - підготовка ґрунту, посів і садіння лісу, догляд за лісовими культурами, робота в лісорозсадниках;
 - лісозахисні і протипожежні роботи - боротьба з шкідниками і хворобами лісу, прокладання мінералізованих смуг, чергування на пожежних вишках, наземне пожежне патрулювання лісів;
 - заготівля насіння;

- збирання і переробка харчових продуктів лісу;
- польові лісовпорядні роботи.

2. Торфяна промисловість:

- болотяно-підготовчі роботи;
- добування, сушіння та збирання торфу;
- ремонт і обслуговування технологічного обладнання в польових умовах.

3. Сільське господарство:

- робота в овочівництві, садівництві, виноградарстві, буряківництві, хмелярстві, на вирощуванні і збиранні картоплі, тютюну, кормів, баштанних культур, лікарських рослин;

- робота на інкубаторно-птахівничих та міжгосподарських інкубаторних станціях.

4. Переробні галузі промисловості:

- робота на підприємствах переробки плодоовочевої продукції;
- робота на підприємствах цукрової галузі промисловості;
- первинне виноробство.

5. Санаторно-курортні заклади і заклади відпочинку:

- роботи, пов'язані з санаторно-курортним обслуговуванням хворих і відпочиваючих в санаторно-курортних закладах і закладах відпочинку.

6. Транспортно-дорожній комплекс:

- авіаційні роботи в сільському та лісовому господарствах.

Крім того, визначення терміну «тимчасові працівники» надає Указ Президії ВР СРСР від 24.09.1974 № 311-09, який діє згідно з постановою Верховної Ради України «Про порядок тимчасової дії на території України окремих актів законодавства Союзу РСР» від 12.09.1991 р. № 1545-ХІІ.

Зокрема, тимчасовими робітниками і службовцями вважаються робітники і службовці, прийняті на роботу на строк до двох місяців, а для заміщення тимчасово відсутніх працівників, за якими зберігається їх місце роботи (посада), - до чотирьох місяців.

При цьому, принагідно нагадуємо, що згідно з частиною 3 статті 30 Закону № 1105 рішення про призначення матеріального забезпечення та надання соціальних послуг приймається комісією (уповноваженим) із соціального страхування, що створюється (обирається) на підприємстві, в установі, організації.

Комісія (уповноважений) із соціального страхування здійснює контроль за правильним нарахуванням і своєчасною виплатою матеріального забезпечення, приймає рішення про відмову в його призначенні, про припинення виплати матеріального забезпечення (повністю або частково), розглядає підставу і правильність видачі листків непрацездатності та інших документів, які є підставою для надання матеріального забезпечення та соціальних послуг.